

дѣвки на журналистѣ се редѣха една слѣдъ друга до като брадясалиятъ затананика тихичко отъ начало:

Не любить, пагубитъ значи жизнь . . .

И до като извие високо гласъ, всички поддѣха въ хоръ бурната пѣсенъ.

Стаята кѣнна отъ волнитѣ гласове и чашитѣ се изпраздниха запомъ.

Николаевъ прѣстана да ги пълни, защото прѣдъ всѣкиго стоеше бутилка и всѣки си наливаше.

Лампата сѣкашъ почваше да гасне отъ вдигналия се около ѿ тютюневъ димъ и отъ дрезгавитѣ гласове на прѣгракналитѣ журналисти.

Тържеството ставаше буйно, шеметно, а нощта все по-тъмна и непроницаема се спущаше по прозорцитѣ, оглушавана отъ буйнитѣ пѣсни на Николаевитѣ другари.

